

== Velja po pošti: ==
 Za celo leto naprej . . . K 26.—
 za en mesec 2-20
 za Nemčijo ololetno . . . 29.—
 za ostalo inozemstvo . . . 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec 2.—
 V upravi prejeman mesečno . . 1-80
== Sobotna izdaja: ==
 za celo leto K 7.—
 za Nemčijo ololetno . . . 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . 12.—

SLOVENEK

== Inzerati: ==
 Enostolpna pettivrsta (72 mm široka in 3 mm visoka ali uje prostor)
 za enkrat po 25 v.
 za dva- in večkrat . . . 15.,
 pri večjih naročilih primeren popust po dogovoru.
== Poslano: ==
 Enostolpna pettivrsta po 40 vin.
 Izhaja vsak dan izv. em. nedeje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga vozi red

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III. Rekopisni se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 26.511, bosn.-herc. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 188.

Francoski romar.

Briand je bil v Rimu. Uradno poročilo o njegovih obiskih, napitnicah in razgovorih je tako prazno, kakor le redkokdaj in pozitivno samo to pove: iste osebe, ki so se že posvetovale v Rimu, pojdejo v kratkem konferirat v Pariz. Ali v Rimu ni mogoče doseči uspeha?

Dunajska »Information« prinaša iz cerkvenih krogov še neko drugo vest o Briandovem romanju. Rimski cerkveni krogi dolgo časa kar verjeti niso mogli, da bo Francoska v teh časih poslala v Rim tako pronosirano osebo. Ali naj se rimski loži in ulici pošlje enega najhujših protivnikov cerkve? V Parizu so med vojno postali dosti bolj previdni in večkrat je bilo opaziti, da so pobožnemu ljudstvu marsikaj dovolili v nasprotju s cerkvi sovražnimi postavami. Še 20. januarja so v cerkvi Notre Dame des Victoires imeli kar oficijelno prošnjo pobožnost. Vsi veliki dostojanstveniki in sam predsednik so bili navzoči.

In sedaj je šel vendar Combesov učenec Briand v Rim in pod vatikanskimi okni in zidovi ga je pozdravljalo rimsko ljudstvo. Pa to še ni vse. Dober vir poroča, da je ta čudni rimski romar imel upanje, da bo stopil v dotik z Vatikanom. Vplivne osebe so to že dolgo pripravljale, češ da je ravno Briand tisti, ki je republiko ustavil na krivi poti Combesove politike in jo pripravil do tega stanja, kjer je sporazum in zboljšanje mogoče. Pa Vatikan pozna Brianda. Sv. oče je boj in prostozidarsko proticerkveno zakonodajo na Francoskem opazoval s paznim očesom od kraja do konca in ravno tedaj vtisi so odločilno vplivali na njegovo stališče napram velikim političnim vprašanjem svetovne vojne. Vatikan vé, da je Briand proticerkveno gonjo ustavil tedaj, ko je začela postajati nevarna za Francijo.

Dunajski list pravi, da Briand sicer ne pride v Vatikan, vendar naj se z vso resnostjo sprejme notico o delu tistih, ki mu pripravljajo pot.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 15. februarja. (K. u.) V zbornici je poslanec Fagly rekel, da so draginje krive vlada z njenimi napakami in banke z oduševstvom.

Odgovarjal je grof Tisza: Dosedaj imamo 29.000 invalidov; število pa bo

zrastlo in zato bo treba novih zavodov, ki jih bodo zdravili. — Vlada je poskrbela za pomladansko delo. Ker jo je dosedanja izkušnja spametovala, bo vlada pri bodoči žetvi nastopala s primerno strogotostjo. — Koruza se zdaj rekvirira večinoma za armado in samo male zaloge se spravlja za kako neprečikovano presenečenje. Pomankanje masti je nastalo, ker se koruze ni smelo krmiti. Masti se ni kopicilo.

Rumunija kliče.

Berlin, 15. februarja. Tukajšnji rumunski konzul kliče vse moške Rumune letnika 1918 k prebiranju na dan 21. februarja.

Curich, 15. februarja. Iz Soluna poročajo: Rumunski rezervisti morajo takoj domov.

Berlin, 15. februarja. »Reichenberger Zeitung« javlja iz Bukarešta: Uvozna komisija je naročila vsem lekarnarjem in drožistom, naj do 22. februarja naznanijo, katerih zdravil jim manjka.

Bolgarija in Rumunija.

Berlin, 15. februarja. »Reichenberger Zeitung« javlja iz Bukarešta: Bolgarska vlada je že v Bukareštu zahtevala, da se ji dovoli prevoz 180 vagonov živil.

Ententa v Bukarešti.

Budimpešta, 15. febr. »Asti Ujsag« poroča iz Sofije: »Balkanska Pošta« izve na pristojnem mestu: Poslaniki entente brez Italije so izjavili rumunski vladi, da bo Rusija dala Besarabskim Rumunom učno svobodo, če rumunska armada nastopi na strani entente v trenutku, ko se začne bolgarki napad na Soun. Ruske obljube garantirata Francija in Anglija. Bratinau je odgovoril, da je vojaški položaj za osrednjy sili naravnost odločilno ugoden in Rumunija ne zjaupa veliko ententini solunski ekspediciji.

Rumunski študenti štrajkajo.

Bukarešt, 14. febr. (K. u.) Tukajšnje dijaštvo je sklenilo splošno stavko, da pokažejo svoje prijateljstvo z jasinskimi dijaki. Tamošnji senat je vseučilišče zaprl. Naučni minister j odgovoril, da ne more uplivati na senat. Dijaki medicinske fakultete sklepajo o štrajku šele danes.

Odlikovanja.

Viteški križec Franc Jožefovega reda na traku vojaškega zaslužnega križa je dobil štabni nadzdravnik 87. pp. dr. Edvard Neumann. Vojaški zaslužni križec 3. vrste z vojno dekoracijo je dobil stotnik 97. pp. Josip Schistl. Najvišje pohvalno priznanje so dobili: nadporočnik 17. dom. p. Karel Javornik, pri žel. postajnem poveljstvu v Bierzanowem; nadporočnik 20. lov. bat. Maks Eimer in poročnik 7. pp. Josip Hägele. Zlat zaslužni križec na traku hrabrostne svetinje je dobil vojaški oskrbni akcesist v Przemyslu Milan Grahor. Srebrn zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje je dobil narednik 17. pp. Franc Likar. Srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste so dobili: poddesetnik 2. sap. bat. Koprivec Leopold; ognjčkar Winkler Ferdinand; četovodji Kobler Karel in Stopar Franc, vsi pri 6. trdn. top. bat. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste je dobil poročnik 17. pp. Wutholen Josip, kadet 27. pp. Farkaš Slavko.

Odlikovanci 7. lovskega bataljona.

Srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste sta dobila enol. prost. nadlovec Černe Karel in lovec Klimeš Edmund. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste so dobili: lovec Žagar Ferdinand in Miloš Jakob in častniški sluga Plešec Marko.

Odlikovanci 87. pešpolka.

Srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste so dobili: poročnik Rjavic Egon, praporščak Volavšek Franc, desetnika Uršič Franc in Brantuša Tomaž. Srebrno svetinjo 2. vrste so dobili: praporščak Walland Miroslav, sanitetna praporščaka Sorger Ernest in Mandruzatto Homer, praporščak Buhla Stefan, korent Andrej, Lewicki Mihael in Strommer Franc.

Odlikovanci 7. poljskega topnič. polka.

Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste so dobili: nadognjčkar Mohor Mihael, četovodja Stare Josip in Schiffner Ciril.

Odlikovanci 8. polj. topniškega polka.

Srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste sta dobila četovodja Striednič Josip in topničar Navodnik Matej. Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste so dobili: praporščaki Lukeš Vencel, Rucker Ivan, Schadt Franc, Riedl Egon in Burjan Rudolf, kadetasp. Freud Ernest, četovodja Einetter Boštjan, desetnika Tschinder Ivan in Graf Ivan, predmojster Nedved Matija, topničarji La-

ger Ivan, Julina Josip in Čigoj Franc, poročnik Drevenšek Alojzij, predmojstra Perturnig Rudolf in Kleinhappel Anton. Bronasto hrabrostno svetinjo so dobili: praporščak Torggler Viljem, četovodje Prinčič Franc, Erdlen Karel, Stubelj Josip in Rainer Franc, tit. četovodja Glaser Anton, desetniki Rauch Alojzij, Wriesnig Gregor, Barva Alojzij in Hoefl Viljem, predmojstri Panič Valentin, Zerial Alojzij, Harbich Leopold, Kobentar Franc, Robič Maks, Pevec Karel, Gravnar Karel, Reiner Avgust in Medved Josip, tit. predmojster Petelin Just, topničarji Kozlovič Ivan, Hosnar Anton, Lindtner Roman, Mühlbacher Karel, Verdnik Franc, Cattunar Ivan, Planinčič Ivan, Krachler Ludvik, Volk Franc, Germek Alojzij in Koren Josip.

Odlikovanci 7. lovskega bataljona.

Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste je dobil kadet Zanelli Viktor.

Odlikovanci 20. lovskega bataljona.

Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste so dobili: podlovca Hladnjak Franc in Zizmond Ivan, lovca Willingshofer Ferdinand in Claboth Josip. Bronasto hrabrostno svetinjo sta dobila lovec Lucchitta Josip in Favoretto Vinko.

Glasba.

Koncert čelista prof. Tkalciča in pianista prof. Grussa se je preteklo soboto, dne 12. t. m., razvijal v znamenju triumfa. Resnici na ljubo recimo, da smo bili nekoliko skeptični, najprej: ali bo obisk dovoljen, pa se nas je potem hotel tudi polotiti rahel dvom: ali se bo glasbeni uspeh mogel obdržati na višini prejšnjih solistovskih koncertov. — Nepotrebna misel! Dvorana polna kot sicer, umetniški užitek, da si večjega ni treba želeli. Oba koncertanta sta mojstra, temperamentna, kakor da se iskra z enega preskakuje na drugega in ga v enakih energičnih kretnjah vname: kakor zlita sta v eno homogeno psihično bit, čeprav jima je fizična zunanost popolnoma različna: prof. Tkalcič s svojo samorastlo bujno »baroko« — da je sivo pomokana, staviš: to je glava Bachova, tako je temu glasbenemu velikanu podoben v potezah — prof. Gruss, na zunaj čisto vsakdanje opremljen, ki mu pa navznotraj upognjena ustnica ob mestih teže in sile riše energične črte v že sicer ostre, markantne poteze. Seveda se more izraz obraza — te slike psihe — v gotovi oddaljenosti od odra le z velikim trudom za-

LISTEK.

Župnik Josip Fabijan.

»Slovenčev« poročevalci so večkrat že zapisali to ime in te dni ga bodo zapisali še zlastjo, nemo grozo, s tisto grozo, ki spreleti človeka, kadar umrje velik človek, drag človek, junak. Župnika Fabijana ni več. Pred vrati svoje sobe je stal, ko se je v sobi razletel šrapnel in ga grozovito razmesaril. Gospod župnik! Mostarski fajmošter, kako si jih ljubil Mostarje, ki so šli nekako pred dvajsetimi leti vabiti Te v Čepovan, da pridi k njim! Tvoj prednik Carli, Tvoj bivši svetolucijski župnik se je zgrudil pred oltarjem, Ti si se v župnišču: kot Tvoj prednik zvest vojak do zadnjega.

3. februarja mi je pisal zadnjič. To je pisal: »Dragi Ivan! Ja, ja, kdaj že bi bil jaz lahko odlikovani od laške granate, pa me je dozdaj še vedno »zašonala«. (Poslali smo mu šmartenski izletniki s Sv. Jošta karto, češ, da smo zvedeli, da bo odlikovani.) Mojemu fantku pa je pisal isti dan, potem, ko mu je bil poslal dimnikarja na razglednici in se je fantič zahvalil: »Ljubček! Tvojo karto sem prejel, ti mojih jabolk pa še ne. (Obljubil mi jih je bil kot »granate«.) Praviš, da je bila moja karta lepa. Vem, zakaj ti je ugajala. Zato pač, ker predstavlja pravega dimnikarja, kakršen je v resnici. Ko bi bil dimnikar tako oblečen in tako lepo umit in bel kot si ti, bi ne bil lep. Dimnikar mora biti črn in sajast, da je lep. Pa tudi ti bi ne bil lep, ko bi bil tak, kakor kak dimnikar, kakor

kak majhen hudiček. Ti moraš biti ravno nasprotno, lepo čedno umit, počesan, lepo opravljen kakor kak angelček. Tak bodi, da boš lep. Z Bogom!»

To je pisal župnik Fabijan tik za bojno črto. To pismo sem bral in me je obšla slutnja, ali ni morda zadnje njegovo meni in mojmi! O gospod župnik! Meni! Meni je bil vse. O Kajnu in Ablju me je izpraševal in povedal sem tako, da me je postavil na šolsko mizo in rekel: »Tako, zdaj povej še enkrat z mize doli in prav tako kakor prvokrat.« In sem povedal. In potem je on rekel, da pojdem v šole in me je dal v šole in me je izšolal. Potem me je učil deklamiranja iz Veselovih psalmov in mi bral Gregorčičevo »Soči« in potem mi je bral vse gori do Horaca, mlad, vedno mlajši od mene. Dajal mi je kruha in duha, svetov in pomoči in je žel zato več žalosti nego veselja. Za časa vojske me je vabil k sebi: »Pridi enkrat pogledat. Pa da bi tudi streljali tisti dan, bi želel jaz, sicer je predolgočasno!« »Mlado Bredo«, poroča, »sem poslal gori v jarke kakih 12 vezanih izvodov.« (Nevezanih izvodov knjig sploh ni ljubil.) »Oskrbujem jarke tudi z drugim berilom — nemškimi.« Preje enkrat mi je poročal, da je predelal, ker ima čas v kleti, kompendij filozofije in Schindlerja in da čita poleg tega Turgenjeva. Pred par leti se je naučil francoščine in imam eno pismo od njega. Čital je nemške liste »Freistatt«, »Korrespondenzblatt«, »Oesterreich-Ungarn«, »Sonntagsblatt«, »Westermanns Monatshefte«, italijanski »L'eco del Litorale«, neki francoski otroški list, Latinščine se je učil iz M u r e t a in je hvalil Hansjakoba in nad vse je cenil lezikoslovca Škrabca in

duhovitost Krekovo. Mahnič mu je bil vzor škof in učenjak. Njegovo delo je bila molitev in učenje od štirih zjutraj do enajstih zvečer. Zato je trpel. Nervoznost mu je odreenela desno roko — bil je petnajst let sem pisec-levičar — toda vztrajen knajpovec: »Ko stojim ob mrzli kopelji, stoj na desni angelc in na levi hudič. Hudič pravi: ne! angelc pravi: le daj!« Mož volje, mož reda! Svojčas je bil pozabil cerkvenik naviti cerkveno uro. Župnik poslušaj, polnoči ne bije. Gre o polnoči in stolp in navije uro. Eno strast je imel, — cerkev! Zgradil je zvonove — oh, ne bodo mu peli —, napravil je oltarje v cerkev in naročil umetniku, da je naslikala oltarske slike —; oltarje mu je razbil Italijan in slike mu je razparal zračni pritisk. To je bila tista cerkev, ki v njej ni smelo biti ni sence prahu, ni praška pajčevine. Videl je njeno razsutev in čakal. V njegovo spalno sobo je bila udarila granata brez škode pred meseci. Zadnjega januarja je imel hujski obisk. »V nedeljo, 30. januarja, ko sem se vračal od bolnika iz Bače okoli pol 7. ure zvečer, se je razvila pred menoj bojna vihra: bliskanje, žarenje, topovsko streljanje od obeh strani vse križem. Iz vasi sem slišal detonacije. Podvizal sem se domov, kar sem le mogel. Ko sem bil pri Pečanu, padla je zadnja granata. Zadel je v farovž, v steno proti Franceljnu, v spalno sobo moje služkinje, ravno nad kuhinjo; strgala je velik kos zidu, kosi so prodrli doli v kuhinjo, vse brez škode za človeško življenje.«

Vidim ga v duhu, kako mirno vse to piše. Piše morda, ker mu je rahlo tesno in nima nikogar, da bi se z njim pogovoril.

Ne boji se, dasi računa s slučajem. Pripravljen je, če Bog hoče, če hoče. O, zupanja v Boga se je naučil v letu potresa. S prižnice je povedal tisti davni osodni velikončni ponedeljek, da ga je vržel kvisku potres in da ga je obšla v hipu misel: beži, in da je nato pokleknil ob postelj in molil in čakal, če je božja volja . . .

Gospod župnik! Vi ste me navajali pisati in beležiti, kar čutim in kakor čutim in nisem je napisal črtice, da nisem zraven mislil, Vam li bo zapisano ugajalo. Prvič pišem in vem, da ne boste brali. Gospod župnik! Meni se zdi, da nimam za koga več pisati! Toda Mirko joče! Za birmanškega botra Vas je hotel te dni prositi pismeno. Zdaj ne bo in mama mu je rekla, da ste Vi v nebesih.

O gospod župnik! Vaš sobrat stari Červ bo stiskal pest. Jaz bi jo tudi!

I. Mohorov.

† Alojzij Nasran,

padel na italijanski fronti dne 6. febr. 1916. V peti šoli v Kranju sem ga spoznal. Visoko vzrasel, močan stas, gosti črni lasje, visoko čelo, izrazite poteze obraza, strogo začrtani ustni; vtelesen energijo so omiljevale le mehko rjave, skoro sanjave oči.

Sklonjeno je sedel v prvi klopi. Vedno si je izbral prvo klop, v ozadju bi bil moten. Zamisljeno je zrl predse; le kadar sem pri predavanju zadel ob moderno misel, takrat se je vzravnil in uprl veliko oko vprašujoče vame. Poklical sem ga in razpletel z njim misel do konca. Motilo ga je,

znavati; tistih osem žarnic ob balkonski ograji nad odrom te kar peče in oči jemlje.

Prof. Tkalčič je brez dvoma virtuoz; to je dokazal z nekaterimi točkami, ki težkoče kar kopicijo, toda njegova briljantna lahkotna tehnika jih je premagala, da ti, razen če imaš neprijetni posel kritike, težkoče niti v zavest ne pridejo. Samo to vidiš, da toni v lahkotnem poletu kar rče po zraku. Že Lalo v koncert — ki je predvsem liričnega značaja — je mestoma to pokazal, zlasti pa Karola Davida koncertni allegro (ne vem, zakaj stoji na sporedu: Ch. Davidoff, če pred njim stoji Ljadov, ki je istotako Rus); to je tehniški vražič, ki se v strahotnem diru dvojemk prekopicuje v vratolomnih saltomortal'h, da z napeto sapo ves plah pričakuješ, kdaj se spotakne in poškoduje. Občudovali smo zvonkočisto intonacijo sekst, oktav tudi v najvišjih legah. Pa je v tej frapantni tehniki tudi veliko muzike, ki ji je umetnik do veljave pripomogel. Kot muzika so bile naravnost vzorne dvojemke v oktavah: spodnja precej tišja, kakor da jo mehka klarinet brenči. Učinkovale so kakor svoj čas v 9. Mahlerjevi simfoniji neko mesto, kjer k morju violin en sam klarinet violinsko melodijo oktavo nižje komaj dobro slišno poje in s tem celo muziko zastre in kakor v lahno meglico odene. Pričakoval bi, da bo klarinet jasnost povišal, pa vse le z nekim tajnostnim čarom ogrne. Če s priznavanjem pravimo, da je virtuos, moramo s tem večjim zadovoljstvom izjaviti, da je pred vsem globokočuteča, mehka glasbena duša z izrazitim sentimentalnim, melanholično navdahnjenim slovanskim značajem. Zato so mu mehko občutena mesta pesmi veliko bolj bližja, v njih se vidi, kako je kakor zrastle z instrumentom v eno dušo, vidi se, kako sam z ljubeznijo poslušaja opojne tone, polne sladke lirike, ki jih — mehko nanj naslonjen — sam izvablja svojemu instrumentu. To se je posebno dobro videlo v hebrejski pesmi: Kol Nidrei (Bruch) in v Tkalčičevi Uspavanki, ki je čudovito lepa mehka skladba dveh malih izrazitih motivov, hkrati ljubezniv dvojavor s klavirjem. Skladbi se prav posebno lepo poda kontrast v sredi. Krepka mesta mu zato manj prijajo, se zde bolj trda, ne tako iskreno občutena, bolj narejena; seveda to tudi v značaju instrumenta samega leži; nižave instrument menda tudi sam po sebi nima dobre, ton se zdi kakor razpršen, razdrobljen. V ritmu je markanten do skrajnosti, semtertje skoro da hoče malo čez mero udariti, kakor se tudi pri trilčkih hoče zdeti, da narašča preko potrebne meje, dasi moramo s posebnim priznavanjem omeniti njegovo dinamiko in agogiko, ki v silnem stopnjevanju vse za seboj potegne, zlasti s svojim pojočim čarobnim tonom v višavi.

V glasbi sami nam je marsikaj novega prinesel. Španec Lalo je originalna osebnost, ki se v njem močno kaže vpliv Lisztovega duha. Lepa originalna glasba je to, oplojena z narodno pesmijo. Škoda, da ne poznamo španske narodne glasbe; slišali smo mesta, ki so po občutu silno podobna melanholično težki, pa zopet v mogočnem jubiliranju plameneči glasbi, kakor nam jo podajajo Lisztove ogrske rapsodije.

Ker se mu je beseda zaletavala; fizična hiba, ki ga je ovirala v izražanju povzete ideje. Odtod njegova kratkobesednost.

Kakšne načrte je imel? Nikoli se mi ni o njih izrazil. Čutil pa sem, da si je želel v širše obzorje, kot mu ga je nudil gimnazijski študij. Redno je pohajal apologetično sekcijo Marijine kongregacije in bral veliko v to stroko spadajočih spisov. Čudil sem se, kadar mi je izražal originalno sodbo o prebranem avtorju.

Lepe, izvirne so bile njegove slovenske naloge. Ker ni mogel z besedo globokih misli izraziti, zato jih je izlil v mrtvo črko tako skrbno, tako dovršeno, da jih je profesor slovenščine dajal kot zgled v razredu brati.

Resen je bil naš Lojze! Ne vem, če je imel prijateljev, dasi je bil krotka, skromna duša. Pa saj grede veliki duhovi ponajveč svoja pota...

Resnoba se je zrcalila v njegovi religioznosti. Nepozaben mi ostaneš, Lojze, ko sem Te videl sedeti samega v klopi ob spovednici. Skupna dijaska spoved je združena kolikor toliko z nervoznostjo mladih ljudi — odtod ljuba skrb kateheta, da obrani red in mir v čakajočih vrstah. Prišel si navadno bolj proti koncu, sedel pol, tričetrt ure v klopi resen, svečano resen in šel zadnji v spovednico... Umel si važnost trenutka!

Z odliko je dovršil šesti razred, potem je šel. Prvikrat je stopil v strelni jarek in popoldansko solnce še ni premerilo pol poti čez vrh svetega Mihaela, zanj je začelo... Granata, kako igraje zapalila pristne zaklade v prah!

Visoko na gori sv. Mihaela snivaš v grobu, Lojze, visoko, kakor je neprestano v višave težil Tvoj jasni duh...

Have. anima niai

Schumanova večerna pesem je kakor nalašč za mehki počoci značaj čela. Poppov Vito je, kakor ime pove, živa reč, v ritmu markantna, vse razdrobljeno v solčni prah, da se vse iskri tega ognja in sijaja.

Kot skladatelj se nam je gosp. Tkalčič pokazal — poleg v že omenjeni »Uspavanki« — tudi v pierotovi serenadi. Ta, recimo, burkeževa podoknica skriva pod razposajeno zunanostjo globokost, veliko čustva. Tako se mu ta razposajenost kar naenkrat preljuje v težko zakrivano bol, pa še preden jo more sam vso v miru občutiti, mora zopet na zunanji pokazati pierota — burkeža.

Glasboljubno občinstvo je bilo navdušeno in s pohvalo ni varčevalo, izsililo si je nameček za namečkom, da je umetnika utrujenost vidno prevzela. Posebno lepa je bila Bortnjanskega večerna pesem, mehka, sanjava, žalna pesem ruske stepi, in pa zadnji, posebno prijazen, ljubek rondó.

Skoroda bi nam zmanjkalo prostora za pianista prof. Grussa, ki je na svojem instrumentu prof. Tkalčiču enakovreden umetnik. Kot spremljevalec se je znal izborno podrediti čelistu, pa vendar tako samostojno, da je ravno vsled njegovega samostojnega pojmovanja tudi cello pridobil. Njegova naloga kot spremljevalca je bila brez dvoma veliko težja nego kot samostojnega pianista. Izborno je sodeloval s čelistom, naravnost občudovanje nam je vzbudil ob ritmično skrajno napornih mestih, na primer v Lalo v intermezzu ali v Davidova koncertnem allegro: samo za las navskriž, pa se cela briljantna, iskroviča skladba spakedra; poleg tega je vsakikrat, kadarkoli ima klavir kaj važnega, izrazil tega, to povedel, ne da bi se solist moral proveč v ozadje umakniti. Pa je tudi samostojno nastopil. Seveda je šele tu razvil vse svoje tehniške in glasbene zmožnosti, s tem nam je sodbo le še bolj rodokrepil in utrdil. Kot silno rutiniran igralec se nam je pokazal takoj v Skribina nokturnu, kjer je samo z levico to opravil, pri čemer bi sicer tudi sretten igralec z obema dovolj posla imel. Ljadova tobáčnica z muziko (avtomatom) je tehnično krasna, muzikalno ljúbka igračka: kakor tisti mali avtomati z zakrivljenimi jezički, ki se ob vratilce zahtikajo in prožijo, doni cela reč, prava pravcata »Spieldose«. Tako neposredno učinkuje kakor v Schrekerjevi operi »Das Spielwerk und die Prinzessin« tista umetna »ura« z muziko, ki se sredi trušča nenadoma tako čudovito instrumentirano oglasi. Igrano je bilo neznano lepo; kakor blesteče rosne kapljice so padali nezasišeno zvonki toni iz klavirja v dvorano in na srce poslušalcev, kakor mehko božajoči solnčni žarki se je razlilo po obrazih, ožarjenih z lahnim nasmehom. Istega skladatelja selski mazur (ples) je po motivu preprost kakor selski ples, toda razvija veliko gibčnost in živahnost, človek bi imel skoro vtis razposajenosti, če bi ta gibka živahnost ne bila tako fino stilizirana, skoroda umerjena.

O Wagnerju in Lisztu mi menda ni treba izgubljati besed. Wagner je kremenit kakor vselej, kakor v granit vklesana je njegova muzika nezasišeno močnih, izrazitih kontur, veliki psiholog; no seveda, saj le kot tak je mogel postati tudi veliki glasbeni dramatik 19. stoletja. Prof. Gruss se je z veliko silo razvijal na klavirju, čeprav je morebiti v muziki sami še večja. Skoro gotovo gre tukaj mnogo na rovaš klavirjev, zakaj doslej smo še pri vseh pianistih opažali, da ravno taktir, ko bi se moral silni in moči privedati najvišji vrhunec, takrat pa nekaj odpove; je velika sila, da te prevzema, tistega nasičenja do zadnje črte pa ni. Morebiti je to tudi le moj subjektivni občut. — Liszt je Liszt, bolj iznajdljiv nego Wagner, bolj iskrega, razboritega duha — kar kreše se v njegovi muziki — v globoki psihologiji ga pa Wagner prekaša. Verdija (fantazija o Rigólettu) motivično-melodično varuje, toda vsega ozari s svojim ognjem, blestečo tehniko. — Poslušalci so si z vstrajnim ploskom priborili za nameček mehko igračko, da se je iskri. Po učinku in duhovitosti je bila skladba iz Lisztove šole.

Za sklep naj mesto vsega drugega posestrimi Hrvatski čestitamo, da je toliko umetniškega ognja v nji, hvaležni smo ji, da smo se mogli ob njem ogrevati. K.

Iz laške doline.

P. 13. febr. 1916.

Pogreb župnika Josipa Fabjan.

Danes smo izročili materi zemlji truplo pokojnega svetolucijskega župnika Josipa Fabjan. Odkar divja vojna v naši deželi, ni še videl Podmelec toliko civilnega ljudstva skupaj, kakor danes, ko je sprejelo podmeleško pokopališče v svoje naročje zemeljske ostanke moža, ki mu ga morda ni enakega med vsemi, ki počivajo na melški božji njivi. Kljub temu, da niti v najbližjih krajih ljudje niti vedeli niso, da se vrši

pogreb že danes predpoldnem, se je vendar zbrala velika množica, da izkaže blagemu župniku zadnjo čast na zadnji poti. Videl si ljudi iz najbolj oddaljenih hiš svetolucijske župnije, iz Loga, Modreja, Modreje in drugod. Vse je prišlo, kar je le moglo in kar je vedelo za pogreb, ne glede na težkoče in nevarnosti poti v teh krajih. Kdor je videl te ljudi, je moral že iz tega spoznati, kako ljubljen in kako spoštovan je bil pokojni gospod Fabjan od svojih ljudi.

Včeraj popoldne so prenesli pokojnikovo izkrvavelo truplo v podmeleško župnišče in tu je ležala krsta z dragimi ostanki do danes zjutraj. Tragična usoda je zahtevala, da pokojniku ni bilo usojeno, da bi spal kot svečenik »ogrnjen s plaščem črnim, ki s trakom je našit srebrnim...« Na priprosti nizki postavi je ležala med šesterimi svečami krsta, zabita, zaprta. Kakor je bil pokojnik v vsem svojem življenju skromnejši nego drugi, tako je ležal tudi na mrtvaškem odru skromen, ponizen... V vojski je padel junaško smrti, kakor vojak je počival na mrtvaškem odru... Brez posvetnega blišča, brez črnih prepreg in umetnih vencev... Le več lepih svežih šopkov so prinesli na krsto svojemu nepozabnemu pastirju zvesti Svetolucijski.

Nekaj pred deveto uro se je vzdignil pogrebni sprevod iz župnišča. Pred krsto domača dva duhovnika in svetolucijski rojak podbrški g. župnik Kragelj, za krsto dolga vrsta Svetolucijskih in družega ljudstva. Podmeleški pevci so pred župniščem zapeli žalostinko in potem smo šli proti cerkvi »teško pot, tožno pot, ko od srca srce se loči.« Dolg, dolg sprevod, večinoma ženske, otroci in starčki, malo mladeničev in mlajših mož, — ki jih večinoma ni doma. Brez zvonjenja, molče smo spremljali tega vrliga moža k grobu, mesto zvonov so gremeli semgor od Tolmina strelji topov... Zadnja pot junaka — duhovnika! Zvonovi so molčali, a peli so mu topovi...

Da izkažejo junaškemu župniku zadnjo čast, so prišli k maši zadušnici v cerkev tudi zastopniki vojaštva. V cerkvi so položili na krsto imenom... kora lep venec. Okoli 30 častnikov je prišlo na pogreb, celo ekscelenca, poveljnik... zbora in divizionar sta počastilo s svojo udeležbo spomin v vojni padlega duhovnika.

Po odpeti črni maši, po mrtvaških obredih v cerkvi in po tolažilnih besedah žalostinke — — le križ nam sveti govori, da zopet vidmo se nad zvezdami...«, so odnesli krsto tja dol na pokopališče in jo položili med nemo, tiho žalostjo ljudske množice dobrega gospoda Fabjana k večnemu počitku. Zopet brez zvonov, brez nagrobnih govorov, tiho, skromno... Le domači pevci so v tolažbo zapeli še »Jamico tiho« in potem smo šli. Vsak, kdor je pokojnika poznal, je čutil in razumel, kaj smo vse izgubili in posebno kaj je zgubila ž njim Sv. Lucija. In zato ni bilo treba ne govorov ne proslavljanj ob odprtem grobu, kakor se to godi ob podobnih prilikah... Vsa množica je predobro vedela brez tega, kaj je bil pokojni župnik Fabjan, ki si je postavil neizbrisen spomenik v srcih vseh s svojim delovanjem med svojimi župljani, za katere je živel in za katere je žrtvoval vse — tudi svoje življenje. Ko so bobnele grude prsti na krsto, so grmele tam doli okrog Tolmina laške granate svojo grozno pesem, a mi ob grobu smo ta čas skoro hujše čutili izgubo pokojnega Fabjana, nego vse druge neštete izgube, ki jih mora prenašati naša domovina tod v naših po grozni vojni tako kruto tepenih krajih...

Ti pa, blaga, skromna, plemenita duša, počivaj v miru v naši ubogi gorški zemlji, med našim ljudstvom, ki si zanj živel, trpel in izkrvavel!

Primorske novice.

Hvaležnost našega ljudstva. Staršinstvo občine Osek-Vitovlje na Goriškem je izvolilo svojim častnim članom armadnega poveljnika eksc. generala Borojeviča v priznanje za hrabro in spretno obrambo naše slovenske domovine. Županstvo je prejelo od njega eksc. iskreno zahvalo v slovenskem jeziku.

Slovenskim beguncem! Ker je po raznih krajih na Češkem, Moravskem in Nižje Avstrijskem naseljenih veliko slovenskih beguncev, kojih bivališča pa še niso znana ter je treba že sedaj poskrbeti, da jih obišče za velikonočno spoved kak slovenski duhovnik, prosil podpisani v imenu prevzvišene nadpastirja goriškega, da se mu pismeno naznani kraj in število beguncev v dotičnem kraju. — Ivan Rojec (Wien, VII., Kaiserstr. 7), dekan, nadšk. komisar za goriške begunce.

Od škola di Campo v Italiji z dne 17. januarja 1916 je došlo poročilo na njegovo prevzvišenost knezovadškofa dr. Franciška B. Sedej iz Gorice o teh duhovnikih goriške nadškofije; kje se nahajajo: č. g. Leben, kurat na Libušnjem se nahaja kot begunec v Badia di Cava (Salerno). — Č. g. Kališ, kurat v Dreznici v Frigento (Aveellino). — Č. g. Jakob Fon, vikar v Kredu je na svojem mestu v Kredu (pri Kobaridu).

Na Vipavskem je po zadnji burji vreme krasno — skoraj pomladansko. Lah malo »puca«; vedeži prerokujejo za 15. febr. laško ofenzivo — če bo kaj, boše tudi slišali v Ljubljani.

Z Vojsčice. Žalost za žalostjo! Prečastiti gospod Jož. Milanič, kurat pri Marijinem Celju, je premeščen iz Sardinije ter zdaj interniran v Siciliji Kje, se še ne ve. Sestra Angela, ki je pri njem služila, je v ujetništvu še nižje Vidma. Brat Alojzij je padel na bojnem polju v mestu Biada na Ruskem 29. avgusta 1915. Zapušča mlado vdovo, triletnega otroka, priletnega očeta, staro bolehalo mater in še eno neomozno sestro. Velik, hud udarec je za obče spoštovano, premožno hišo!

Za istrske begunske otroke v begunskem taboru v Steinklammu, ki so brez slovenskega šolskega pouka, prosil gospa Pavlina Podlogar starih šolskih knjig (abecednikov itd.), zvezkov, tablic, pisal in svinčnikov. Skoro v vsaki hiši, kjer so otroci, je najti take robe, ki se brez koristi valja po policah in predalih. Zberite in pošljite za zapuščeno istrsko deco, ki je že blizo leta in dan brez učitelja in brez pouka. Navedena gospa je sklenila, da bo poučevala to deco redno vsak dan dvakrat po dve uri slovensko brati in pisati. Zato pa prosil gori navednih pripomočkov. Morda bi naša šolska mladina sama med seboj zbrala stare abecednike, tablice, pisala, zvezke in svinčnike, šolska vodstva bi pa prijazno oskrbela odpošiljatev; tudi za poštno stroške naj bi poskrbela mladina s svojimi vinarji. Darove bi bilo pošiljati gospej Pavlini Podlogar, Fl. L. B. 41, Steinklamm, P. Rottenstein, N. O.

K osvoboditvi tolminske višine 588. Tolminsko predmostje je od začetka vojne vzbujalo vroče želje Italijanov. Predvsem so poizkušali dobiti v roke Sv. Marijo in višino 588, ki leži koncem proti jugu zožuje se doline ter je nudila dobro napadalno točko. Po mnogokratnih ogorčenih naskokih se jim je sčasoma posrečilo, da so se ustalili na zapadnem pobočju kote 588. Naše tamošnje čete so nastopile proti sovražnim postojankam z večkratnimi pokopnimi napadi in sedaj prisilile Italijane, da so svojo postojanko na pobočju višine 588 v naglem begu zapustili. Naši junaki so našli v italijanskih postojankah veliko sto nepokopanih italijanskih mrtličev ter poleg drugega bogatega vojnega materiala krog 300 pušk. Ob istem času, ko so naše čete dosegle na tem mestu tolminskega predmostja, za katero je teklo že toliko krvi, tako lep uspeh, je pa na severno od tod ležeči višini Sv. Marije močna patrola tamkajšnjega bataljona, pod osebnim vodstvom bataljonskega poveljnika majorja Milojeviča, izvedla uspešen napad na sovražno zasedeni vrh in privedla s seboj kot plen enega častnika in 72 mož italijanskega pešpolka št. 66.

Spor med tržaškim publicistom Mehmedom Hidajet effendi Pardo in svetnikom Grioni je prešel iz akutnega štadija v pogajanja. Gospod Grioni je pismeno prosil gospoda Pardo za odpuščanje, češ, da oni ni vedel, kdo je avtor one knjige. Ta izgovor je seve precej problematičen, ker bi bil gospod Grioni vključ temu moral, predno se je pod svoj članek podpisal, navesti vir literarne snovi. Kakor se čuje, name-rave gospod Pardo v zaščiti svojih pravic nastopiti pravdno pot tudi proti listu »Il Cittadino di Trieste«. S to zadevo se je pečal že tudi tržaški laški dnevnik »Il Lavoratore«. Na vsak način bo stvar postala vedno bolj zanimiva, ker gospod Pardo trdno vztraja na zahtevi obširnejše satisfacije kot pa je ona, katero je gospod Grioni smatral za zadostno z navadnim privatnim pismom, s katerim je podpisal svojo krivdo.

Belgrajske vesti.

Belgrad, 13. febr. 1916.

V Belgradu se nahaja že par dni g. Čaprašikov, bivši bolgarski poslanik in polnomočni minister v Srbiji, sedaj kraljevski bolgarski komisar v Nišu. — Zadnje dni se je vrnilo v Belgrad zelo veliko beguncev raznih stanov, večinoma rokodelci, manjši trgovci in delavci. Od uglednih oseb so se vrnili: Velja Todorovič, bivši noraški minister; Todor Mraović, trgovec; Dobra Kovačević, rektor bogoslovja. — V Belgradu popravlja vojaška uprava tudi staro sinagogo. Ta bo popravijena še tekom tega tedna, nato prično popravljeni novo sinagogo, ki je precej poškodovana. —

Tekom tega tedna se odpre v Belgradu druga ljudska šola. Dosedaj se je vpisalo v ljudske šole 3901 učenec. — Prebivalstvu je dovoljeno, da sme ostati do 8. ure zvečer na ulici; zato je dovo-

ljeno, da smejo biti gostilne, počeni z 11. t. m., odprte do 9. ure zvečer, a trgovine do 8. ure zvečer. Od 1. marca se bodo smeli ljudje svobodno gibati do 9. ure zvečer.

Velik letalski napad na lombardska mesta. — Siloviti topniški boji na primorski fronti.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 15. februarja. Uradno: Sovražno topništvo je obstreljevalo včeraj na koroški bojni črti naše postojanke na obeh straneh dolin Zajezera in Jezernice zahodno od Rablja; opolnoči je otvorilo ljut ogenj proti bojni črti med dolino Bela in goro Viš. Italijani so napadli zvečer našo novo postojanko v ozemlju Velikega Vrha (Rombona) pri Bovcu. Odabili smo jih z velikimi izgubami. Ljuti topniški boji na primorski bojni črti se nadaljujejo.

Neko naše letalno brodoge — 11 letal — je metalo včeraj jutraj bombe na kolodvor in na tvornice v Milanu. Opazovalo se je, da so se dvigali močni oblaki dima. Častniki opazovalci so, nemoteni po ognju sovražnih topov in obrambnih letal, po načrtu metali bombe. Zračni boji so se odločili skozinsko nam v korist. Sovražni letalci so zapustili bojišče. Več letal je poleg teh z vidnim uspehom metalo bombe na neko tvornico v Schio. Vrnila so se vsa letala v dobrem stanju.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Zračni napad na Milan.

Lugano. (K. u.) »Agence Stefani« poroča o napadu letalcev dne 14. t. m.: V Milanu neznatna škoda na blagu, šest mrtvih in več ranjencev med civilnim prebivalstvom, v Morzi en mrtvec in pet ranjencev. Ena bomba je padla v ograjo pravne kapele. V Berganu tri neškodljive bombe, blizu Treviglia dve neškodljivi zažigalni bombi. Pri Bresciji je priplulo šest sovražnih letal, ki smo jih obstreljevali, mesta zato niso dosegla in so poletela čez mejo nazaj.

Lugano. (K. u.) Milanski listi poročajo: Tri avstrijska letala so priplula ob 9. uri dopoldne nad Milan, Monzo, Grezo in Turo Milanese. Letala so priplula ob Bresciji, krožila pol ure nad Milanom. Nekaj italijanskih letal je poizkušalo napasti in zasledovati, z več točk so streljali z obrambnimi topovi na nje. Bajne ni zadeto nobeno vojaško poslopje, pač pa tvornice in hiše zasebnikov, cenzura pa ne dopusti, da bi jih imenovali. Mrtvih je do 12, ranjenih do 60 oseb. »Secolo« opozarja, da je dobil čez 68 let Milan prvič zopet avstrijske bombe.

Lugano. (K. u.) Iz Milana se poroča, da so trpeli po zračnem napadu največ tisti deli mesta, ki leže blizu kolodvora. Bombe so povzročile na tovornem kolodvoru peklenko opustošenje. Ena bomba je padla na poslopje podružnice italijanske banke. Milanska opozorjevalna služba je poslovala počasno in nezadostno, ljudje na ulicah so mislili zato, da gre za mirno vajo. Ob 4. uri popoldne so priplula zopet avstrijska letala nad Milan in so metala bombe.

Rotterdam. O obstreljevanju Milana po avstrijskih letalih se je razdalo sledeče italijansko poročilo: V ponedeljek jutraj ob 9. uri je priletela nekaj sovražnih letal nad Milan. Obrambni topovi so obstreljevali ljuto letala, napadlo jih je tudi naše zračno brodoge. Sovražna letala so izgubila, ker so vrgla nekaj bomb. Škoda je neznatna. Ubitih je šest meščanov, nekaj jih je ranjenih.

Po nekem poprejšnjem poročilu je ubitih 8, ranjenih pa 90 oseb.

Lugano. Iz Milana došli popotniki poročajo, da so priletela avstrijska letala v ponedeljek jutraj nad mesto. Iz Brescije so sicer brzojavili in naznanili, da so se pojavila letala, a v Milanu je popolnoma odpovedala obrambna služba. Letalci so vrgli 30 bomb in so odleteli, ne da bi bili poškodovani. Ubitih je 12 mož, 30 jih je ranjenih. Bomba je zadela tudi poslopje italijanske narodne banke. Obrambni topovi so obstreljevali ljuto letala, a brez uspeha. Na napad so se dvignila tudi italijanska letala, a dosegla niso nobenega uspeha. Avstrijski letalci so odleteli 50 km proti severu in so obstreljevali med polem Monzo in vojaška poslopja. Popoldne ob 4. uri so prileteli zopet nad Milan, o tem poletu še ni podrobnih poročil.

Lugano. V ponedeljek ob 10. uri dopoldne je vrgel neki avstrijski letalec v Monzo 5 bomb. Ubitih je več oseb, ranjenih jih je 30.

Rotterdam. Bombe avstrijskih letal so ubile v Monzi enega moža, pet so jih pa ranile.

Lugano. (K. u.) Z močno cenzuriranih poročil italijanskih listov o zračnem napadu na Milan se posnema, da je prebila bomba v milanskem mesnem delu pri to-

vornem kolodvoru cestni tlak, zadela dva metra pod njim ležečo vodovodno cev in deloma uničila sosedne hiše. Neka druga bomba je prebila debele, velike plošče iz granita in se je vdrla pod njimi še 1 in pol metra v zemljo. Bombe so padale tudi v Sesto San Giovanni, poškodovale so kraj in ranile več oseb. Skupno število žrtev se ceni na 13 mrtvih in 50 do 100 ranjencev.

Rim, 16. februarja. (Kor. ur.) »Agenzia Stefani« poroča, da so priplula tudi nad Schio avstrijska letala, ki so metala bombe. Ubitih je 6, ranjenih tudi 6 oseb.

Italijansko uradno poročilo.

Rim, 13. februarja. (Kor. ur.) Navadno topniško delovanje posebno proti kolonam trenu na vzhodnih robovih Biaene (Elagarnita), proti manjšim sovražnim oddelkom blizu Luserne (Satoci Etat) in proti postaji Caldonazzo (Val Sugana). Streljali smo v dolini Sexten na hotel v Dolomitih v dolini Fischlein in ga zažgali. V kotlini pri Bovcu se je posrečilo sovražniku, ko se je svital 12. t. m. dan, da je vdrl s krepkim, presemetljivim napadom v nek naš strelski jarek v odseku Rombona. Pri Gorici smo prisilili tiste sovražne baterije, da so morale utihniti, ki so obstreljevale naše postojanke pri Podgori iz Sv. Andreža, Rubij in Sovodnja.

Naše smuške čete na Krnu.

Iz vseh tu ležečih zborov so se izbrala moštva, ki so že vajena drsanja na smučeh ter doma iz gorskih krajev. Ti ljudje se potem v kakem planinskem kraju daleč za fronto šolajo dalje. Pri izbiri moštva se gleda posebno na dobre strelce, ker pride ravno smuška patrolja večkrat v položaj, da se s svojimi maloštevilnimi možmi brani proti sovražni premoči, ali pa z obstreljevanjem sovražnih moči povzroči škodo in zmedo.

K predmetom, ki se jih mora smuško moštvo učiti, spada predvsem orientacija v gorah. Uče se orientirati po solncu, kompasu in ozvedjih ter se spoznati tudi na zemljevidu. Smuškim četam se dodeli dalje veliko število profesionalistov vseh vrst, ker morajo leti na eni strani delati večinoma v majhnih skupinah, na drugi strani pa rabi-jo znatno število mehanikov, ključavničarjev in kovačev, deloma zato, da trajno drže v redu sani in jih popravljajo, deloma pa zato, da morejo samostojno streči strojnimi puškami.

Naloga smuških čet je predvsem poizvedovalna služba v visokem gorovju, ki jim nudi mnogostransko priložnost za smela podjetja. Dalje morajo vzdržati zvezo med posameznimi oddelki čet in oskrbovati planinsko reševalno službo, to se pravi patroljirati po prometnih potih in iskati omaganih ali na gorski boleznih obolelih in ranjenih, ako leži cesta v območju sovražnega ognja, ter jih spravljati na varno. Njim je pa tudi izročena služba pri lahkih saneh, s katerimi se spravljajo na strme prevladujoče vrhove topovi in strojne puške, od koder se potem nenadoma presenetljivo obstreljuje sovražnik; tudi morajo tem orožjem pre- skrbovati municijo.

Italijani so imeli v alpcih jako dober material za smuške čete. Imeli so, toda brezozirno zastavljanje teh elitnih čet v prvih vojnih tednih je povzročilo, da je danes več nego tretjina alpincev mrtvih in izven boja. Ta material je pa nenadomestljiv ter so zato alpinske polke že dopolnili z infanteristi. Nasprotno pa razpolagamo mi z velikim rezervirjem za naše lastne smuške čete.

Cadorna v defenzivi.

Stegemann piše v bernskem »Bund«: Italijansko vojno vodstvo je danes celo bolj nego kdaj prej prisiljeno, da drži alpsko in kraško fronto do druge in tretje črte polno zasedeno, da se zavaruje pred presenečenji. Razna znamenja kažejo, da so na italijanski strani zaposleni z zgradbo novih postojank v ozadju.

Italijanska odklonitev.

Haag. Italija je odklonila vabilo na posvete komisije četverosporzuma v Parizu.

Salandra vrne Briandu obisk v Parizu.

Lugano. Ministrskemu svetu 16. t. m. poročata Salandra in Sonnino o uspehih rimskega sestanka. Ministrski svet najbrže tudi sklepa o tem, da se vrne Briandu obisk v Pariz. Salandra bodo spremljevali ob njegovem nameravanem popotovanju v

Pariz ministri Barzilaj, Daneo in vojni minister Zupelli.

Lugano. (Kor. urad.) Italijansko časopisje se že peča za vrnitvijo obiska Brianda po ministrskem predsedniku Salandru v Parizu, a mnenja si že nasprotujejo, naj se li vrne obisk pred ali po zasedanju laške zbornice, ki prične zopet zborovati 1. marca.

Vatikan in londonska pogodba.

Berlin, 15. febr. Iz Lugana poroča »Vossische Ztg.«: V genoveškem »Citadino« poroča, da so priplula tudi italijanske katoličane, naj pozovejo vlado na odgovor radi vatikanske klavzule v londonski pogodbi.

Italija zaplenila turško last.

Rim. Kraljev namestnik je odredil, naj se zaplenijo vse kapitalije in premoženje turških podanikov v Italiji.

D' Annunzia se branijo.

Genf. Francoski listi poročajo, da je nameraval nedavno predavati d' Annunzio v Neapelju o vojski. Predno je pa odpotoval, je dobil veliko grozilnih pisem, ki so mu kratko in krepko naznanili, da če se pokaže v Neapelju, ga tako temeljito pretepejo, da si ne bo več želel priti. Junak je opustil nato svoj obisk Neapelja.

Vojska z Rusi.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 15. februarja. Uradno: V vzhodni Galiciji povečano delovanje sovražnih letalcev, ki ni uspelo. Nek nemški letalec je severozahodno od Tarnopola prsilil neko rusko letalo, da je padlo. Letalci so mrtvi.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMSKO URADNO POROČILO.

Berlin, 15. febr. Veliki glavni stan: Položaj se splošno ni izpremenil. Živahni topniški boji ob bojni črti armade generala grofa pl. Bothmerja. Nek nemški letalec je sestrelil rusko letalo pri Grobli ob Seretu severozahodno od Tarnopola. Vodnik in opazovalec sta mrtva.

Vrhovno vojno vodstvo.

RUSKO URADNO POROČILO.

Petrograd, 12. februarja. (Kor. urad.) Nemci so obstreljevali v odseku pri Rigi naše strelske jarke ob Dvini s težkimi minami. V postojanki pri Dvinsku se je nadaljeval cel dan boj za neko vrditino, ki smo jo mi razstrelili. Boj se je končal ugodno za nas. Po živahnem streljanju smo zasedli vas Garbunovko (6 km južno od Iluksta). Blizu jezera Svtenen ljut boj z bombami. Presenetljivo je napadal s streljanjem sovražnik od časa do časa po naših zasedeno postojanko pri Czemerynu med Rovnom in Luckom.

V Galiciji je poizkušal sovražnik, da nas vrže pri Cebrovu (23 km zahodno od Tarnopola) iz višinskih postojank, ki smo jih zasedli, kar se mu je posrečilo z zelo velikimi izgubami. A nek naš star slaven polk ga je pregnal takoj z drznim protinapadom z vrha. Pri tem vrhu ujeti potrjujejo, da zadaja naše topništvo sovražniku zelo težke izgube. Sovražnik je poizkušal ponoči od 11. na 12. zopet vzeti višino pri Cebrovu; izvedel je tri obupne protinapade, ki smo jih odbili z zelo težkimi izgubami za sovražnika.

Brez navedbe dneva. Živahen topniški boj v odseku Riga v pokrajini Alai—Bersemunde. Naše topništvo je povzročilo eksplozijo pri sovražniku blizu Adera (4 km južnozahodno od Ūxküllä). Nemški oddelki so poizkušali blizu Jakobova približati se našim jarkom zahodno od Liwenhova, a naši oddelki so jih vrgli s protinapadom. V odseku Dvinski streljanje s puškami, najživahnejše pri Ilukstu, kjer so metali Nemci ročne granate s strupenimi plini. Naš ogenj z vseh strani je preprečil nemški poizkus, da obkolijo vas Gabunovka, ki smo jo pravkar vzeli.

NA BESARABSKEM BOJIŠČU.

Černovice, 15. febr. Položaj na besarabski bojni črti se ni izpremenil. Zdi se, da grome topovi vsled manjših sovražnih podjetij tu in tam. Naše čete so uspeli v tej stoječi vojski in so izboljšale fronto. Posebno se je posrečilo, da so zasedle severno od Bojana neko vrditino in da so potisnile sovražnika na njegovo glavno postojanko. Manjši oddelki naših tehničnih trup so izvedli tukaj tri uspešne razstrelbe ruskih jarkov. Ob neki taki razstrelbi so pognali v zrak 500 metr ovdolg sovražni jarek s posadko. Sovražnik je izgubil nad 100 mož. Naše čete so preprečile zlahka enake sovražne poizkuse. Letalci so na obeh straneh živahno letali. Naši letalci so poleteli 10. t. m. v Besarabijo, kjer so metali po uspešnem poizvedovanju bombe na kolodvor in na javna poslopja utrjenega mesta Hofin.

Glede na sovražne dogodke in na premikanje čet v Besarabiji se najbrže pajčolan kmalu odgrne. Vsi potniki, ki prihajajo iz Rumunije, potrjujejo, da

utrjujejo Rusi besarabsko mejo in da zbirajo čete.

FRONTA NA SEVEROVZHODU.

Na več nego 200 km dolgi ruski jugozahodni fronti v vzhodni Galiciji in Bukovini, ki sestaja iz več zaporednih črt, stoje v južnem delu neomajno čete armade generala kavalerija Pflanzera-Baltina. Ruska fronta prekorači blizu izvira Ikve, ki teče v Rusijo, gališko mejo, se bliža zgornjemu teku Strype vzhodno od te reke ter se umika čimdalje bolj nazaj na vzhod proti Seretu, koliko bolj se bliža Strypa svojemu izlivu v Dnjestr. Med Dnjestrom in Prutom, med Zaleščiki in Črnovicami stopa ruska fronta v velikem loku še dalje nazaj proti vzhodu in poteka tesno ob besarabski meji, da pri Bojanu doseže Prut in državno mejo z Rumunijo. Dolžina strelskih jarkov prve črte armade Pflanzera-Baltina, se more ceniti z ozirom na vsehskoz valovita tla na 160—200 km.

RUSKE PRIPRAVE ZA POMLADANSKO VOJSKO.

»Stampi« poroča njen petrogradski dopisnik: V Rusiji z vsemi silami izdeljuje municijo. Samo v moskovskem okraju je bilo do konca 1. 1915. izdelanih 500.000 topovskih krogelj. V Podoliji je samo v eni tvornici zaposlenih 4000 delavcev. Manjka pa še pušk. Za prvo bojno črto je poldrug milijon izvežbanih vojakov brez pušk. Do spomladi bo izvežbana še nadaljna armada, ki bo štela milijon mož. Za splošno ofenzivno manjka Rusom topov.

RUSI PRIČAKUJEJO SPOMLADI NAPADA.

Rotterdam. Petrogradski poročevalec lista »Daily Telegraph« poroča, da se pričakuje po sodbi ruskih vojaških krogov, ko se konča zima, močna ofenziva osrednjih velesil proti Rusiji. Poizkušali bodo obkoliti obe ruski krili; najbrže je določena nemškemu brodogju odlična vloga. V Petrogradu zahtevajo, naj se napno za obrambo vse sile.

RUSKI CAR NA BOJIŠČU.

Petrograd, 16. febr. (K. u.) Car Nikolaj je obiskal 11., 12. in 13. februarja severnozahodno bojno črto, kjer si je ogledal čete, posebno konjenico. Na dveh frontah je sprejel car parado mnogih polkov. Nagovoril je častnike vsakega polka in se jim je zahvaljeval za njih marljivo in požrtvovalno službo in izrazil, da upa na vojskovanje do skrajnosti in na njih pomoč, da se porazi sovražnik.

15 RUSKIH GENERALOV ODSTAVLJENIH.

Baselj. Iz Petrograda se poroča, da nameravajo zopet prevrstiti ruske sile na zahodni bojni črti. Trdi se, da so odstranili vsled zadnje ponesrečene ruske ofenzive približno 15 ruskih generalov.

POGROM V MINSKU.

Berlin, 15. februarja. (Kor. ur.) »Berliner Tageblatt« poroča iz Haaga: Židovski pomožni odbor v Petrogradu je vložil pri guvernerju v Minsku pritožbo radi pogroma, ki je trajal štiri dni. Jude so tekom dveh do treh ur izgnali iz njih stanovanj, ne da bi se za njih imetje kaj poskrbelo. Zapuščena bivališča so vojaki v kratkem času porušili.

FINSKI DEŽELNI ZBOR SKLICAN.

Petrograd, 15. febr. Poleg dume in državnega sveta je sklican tudi finski deželni zbor. S tem je izpolnjena želja Fincev.

Na Balkanu.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 15. febr. Uradno: Nič novega. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMSKO URADNO POROČILO.

Berlin, 15. febr. Veliki glavni stan: Nič novega. Vrhovno vojno vodstvo.

Bolgarski kralj pri našem cesarju.

Dne 14. t. m. je napil v Schönbrunn cesar Franc Jožef bolgarskemu kralju. Naglašal je, da zapečati skupno preleta kri prijateljstvo, simpatijo in spoštovanje med obema državama. Kralj Ferdinand se je zahvalil na sprejemu in za podeljeno mu čast maršala. Izrazil je, da bomo stali skupaj v boju za naš obstoj in svobodo sveta, dokler se ne doseže trajen, časten mir, ki nas odškoduje za velikanske žrtve in nam dovede srečno, blagodejno bodočnost.

Prodiranje proti Valoni.

Rotterdam. Neko angleško poročilo izvaja, da prodirajo Bolgari zmagovito čez Sieri proti Valoni in da so oddaljeni od Jadranskega morja le še nekaj kilometrov. Med Italijani v Draču in v Valoni je zdaj potisnjena zagozda. Zdi se, da je popolnoma prerezana zveza med Dračem in Valono.

Pred Solunom je mirno.

Lugano, 15. februarja. Italijanska poročila iz Soluna trdijo, da so došla tja nova francoska ojačenja. Na celi fronti je mirno. Vreme se je poslabšalo.

Železniška zveza med Florino in Bitoljem.

Atene, 16. februarja. (Kor. ur.) Listi poročajo: Prefekt v Florini se pogaja z bolgarskim prefektom v Bitolju o zopetni otvoritvi železniške zveze med Florino in Bitoljem. Srbski oddelki, ki operirajo pri Elbassanu in pri Tirani, so prekoračili grško mejo v Epiru in se podali v Santi Quaranta, da jih prepeljejo na Krf.

Kralj Nikolaj se je naveličal Francoske.

Bukarešt, 15. februarja. Kralj Nikolaj je naprosil francosko vlado, naj mu dovoli bivanje v kaki nevtralni državi. Francija bi mu dovolila preselitev v Ameriko. Nikolaj bi pa raje šel v Švico. Na noben način neče ostati do konca vojske na Francoskem.

Srbska skupščina v Nizzu.

Curih. Srbska skupščina se zbere začetkom marca v Nizzu. Francoska vlada je pritrčila sejam. V Nizzu je že prišlo več srbskih poslancev. Zborovali bodo v operi. Tudi kralj Peter je pritrčil zasedanju skupščine v Nizzu.

Čete sporazuma nameravajo vkorakati v Atene.

Atene. Konzuli osrednjih sil so zapustili Atene, ker namerava vkorakati četvero sporazum s svojimi četami v Atene.

Grški generalni štab za nas.

Berlin, 15. februarja. »Temps« prinaša razgovor z odličnim grškim politikom, prijateljem Venizelosa, ki je bil te dni v Parizu. Politik je rekel, da je grški generalni štab prepričan o zmagi osrednjih sil in priporoča, naj Grška nastopi na njuni strani. Venizelos je postal zelo neprijeten in zato morajo izredno skrbeti za njegovo osebno varnost.

Grška in Bolgarija.

Berlin, 15. febr. »Times« poročajo iz Bukarešte: Kakor javlja »Journal de Balkans«, je bolgarska vlada naprosila Grško, naj določi svoje stališče nasproti Bolgariji. Prejšnji teden je imel grški poslanik razgovor z Radoslavovom. Po zanesljivih vesteh je grški poslanik pri tej priliki izjavil, da misli Grška ostati nevtralna in to celo v slučaju bolgarskega napada na Solun.

Venizelos bo zopet kandidiral.

Bern, 15. febr. (K. u.) Pariški list »Le Journal« poroča iz Soluna, da se poganja Venizelos za izpraznjeni poslaniški mandat v zbornici. Izvolitev je zagotovljena.

Turčija v vojski.**Bitke v Mezopotamiji in na Kavkazu.**

Carigrad, 14. februarja. Uradno:

Iraška bojna črta.

Dognalo se je, da je zbežal sovražnik in popustil svoj tabor vsled presenetljivega našega napada 7. januarja dopoldne na angleški tabor pri Batih vzhodno od Korne. Na bojišču je ostalo 500 mrličev. V zasedi smo dalje obkolili in popolnoma uničili nek manjši sovražni oddelek. Težke izgube smo zadali sovražniku ob nekem drugem presenetljivem napadu v smeri proti Suhelsin med Korno in Nasrio. Ranili smo tudi nekega angleškega političnega agenta. Na dveh mestih smo prisilili sovražnika, ki je taboril v okolici, da se je moral umakniti in popustiti veliko mrličev. Nobene izpembe pri Fellahiji in pri Kut el Amari.

Kavkaška bojna črta.

Boji prednjih straž v središču postajajo ljutejši in so se razširili mestoma do naprej potisnjenih postojank. S protinapadi smo zadržali sovražne napade. Naš ogenj je poškodoval dve ruski letali in ju prisilil, da sta se izkrcali. Sicer nič novega.

Potop »Suffrena«.

Genf. Pariški listi poročajo, da »Suffren« ne odgovarja od minulega torka naprej na brezčasne brzjavke. Iz Turina in iz Marseilla je došlo veliko vprašanj svojcev mornarjev, ki se nahajajo na »Suffrenu«. Mornariški minister jim je brzojavljaj, naj potrpe. Pariški mornariški svet je sklenil, da pošlje »Suffren« v Beirut šele potem, ko je izjavil laški admiraliteti, da ne zahteva tam pokazati italijanske zastave.

16.000 Angležev obkoljenih.

Bazelj. Iz Londona se poroča, da je obkoljenih v Kut el Amari 16.000 Angležev, med njimi je 2000 delavcev.

Milijardni predujem Turčiji.

Carigrad (K. u.) Turški vladi sta dali osrednji velesili predujemov, odkar se je pričela vojska, 21.613.816 funtov, dalje si izposodi Turčija še v Nemčiji 21.240.000 funtov; celo posojilo bo znašalo 42.853.816 funtov, t. j. približno 1000 milijonov kron.

Turška zbornica.

Carigrad, 15. febr. (K. u.) Zbornica je z 193 glasovi sprejela vladni zakonski načrt, s katerim se izpremeni ustava. Najvažnejša točka je, da ima sedaj sultan pravico razpustiti zbornico. Senatorji in poslanci ne smejo biti udeleženi pri vladnih podjetjih.

Boji na zahodu.**NEMŠKO URADNO POROČILO.**

Berlin, 15. febr. Veliki glavni stan: Južno od Yperna so naše čete vzele po izdatni pripravi s topovi in z metalci m'n približno 800 metrov angleških postojank. Velik del posadke jarka je padel. Ujeli smo enega častnika in par dvanajstoric ljudi. Po uspešni razstrelbi smo zasedli rob neke vrtnice ob cesti Lens-Bethune. Sovražnik je Lens s predkraji obstreljeval dalje. Južno od Somme so se pridružili brezuspešnim francoskim napadom z ročnimi granatami liuti topniški boji, ki so trajali še ponoči. Brez učinka so ostali francoski napadi s plinom severnozahodno od Reimsa. Po močni pripravi s streljanjem so napadli v Champagne našo novo postojanko severnozahodno od Tahure. Napad smo izlahka odbili. Živahno so streljali na našo bojno črto med Flabas in Ornes. Pri Oberseptu se je izjalovil ponočni napad Francozov pred postojanko, ki smo jo njim iztrgali.

Vrhovno vojno vodstvo.

Francosko uradno poročilo.

Pariz, 13. februarja. Severno od Vic sur Aisne je naša artiljerija razkropila nekaj sovražnih skupin, ki so šle proti našim žičnim oviram. Severovzhodno od Soissons so Nemci vsled bombardiranja dosegli naš strelski jarek pri cesti v Croury. S protinapadom smo jih vrgli zopet nazaj. Ugrabili smo nekaj ujetnikov, med njimi enega častnika. V Champagne severovzhodno od Butte de Mesnil so Nemci včeraj proti večeru in tekom noči napravili net protinapadov na strelske järke, ki smo jim jih prej vzeli. Vse smo odbili na Lotrinškem delu jarka ob artiljeriji v odseku Reillon in v gozdu Parroy. Pravtem smo z ognjem razkropili več sovražnih proizvodvalnih oddelkov.

»Samo eno je potrebno« — »Spoditi vladof«

London, 15. februarja. (Kor. ur.) Včeraj popoldne se je vršilo v City (središče Londona, kjer stanujejo bankirji, najvišja angleška aristokracija, bogataši in najvišji dvorni dostojanstveniki) veliko zborovanje, na katerem se je od vlade zahtevalo, da se izdatneje poslužuje angleške pomorske sile. Predsedovala sta lord Devonport in predsednik londonske pristaniške oblasti. Sprejela se je naslednja resolucija: Shod meščanov v City je zelo razburjen nad tem, da tako velike množine potrebnih čez Severno morje dosežejo sovražnika. Pozivajo vlado, da da prostost brodomu, da se izdatno in uspešno poslužijo svoje moči. Lord Devonport je izjavil: Če bi Angleška do skrajnosti izkoristila svoje brodogojstvo, bi se Nemčija ne mogla dolgo upirati. Grey je pred kratkim izjavil, da se zunanji urad omejuje na to, da se obrani nevtralec pri dobri volji. Pri tem se pa ne sme žrtvovati koristi britskega naroda. Po deželi vlada čustvo, da se mora blakada poostri in dati mornarici oblast, ki jo le ona more pravilno uporabiti. Govornik je dejal: Od maja je prišlo v Nemčijo nad 2 milijona ton železne rude. Čas je, da se napravi konec nedovoljeni trgovini. (Pritjevanje.) Vse, kar je potrebno, se mora mornarici dovoliti.

Rotterdam, 15. februarja. (Kor. ur.) Iz Londona poročajo: Včerajšnji shod v City je zelo burno potekel. Imena Asquith, Grey in Ruciman so sprejeli z življenjem in vpitjem. Ko je lord Devonport dejal: »Samo eno je potrebno,« so zadoneli klici: »Spoditi vladof!«, čemur je sledilo glasno odobravanje.

Angleška križarka »Arethusa« izgubljena.

London, 11. febr. Uradno: Križarka »Arethusa« je zadela na mino pri vzhodni obali. Sodijo, da je križarka izgubljena. 10 mož posadke je rešenih.

Vpoklicani neoženjenih.

London, 15. februarja. Kraljeva naredba poziva vse neoženjene pod orožje.

Naknadna prebiranja na Francoskem.

Genf, 15. februarja. Francoski konzulati pozivajo vse doslej nepotrijebane letnike 1886 do 1896 k naknadnemu prebiranju.

Nova vstaja v Maroku.

Genf. »Temps« poroča iz Tangra: Arabski glavar Abdul Malek, katerega čete so se bojevale še pred kratkim ljuto s Francozi, pripravlja novo vstajo.

Genf. Iz Pariza se poroča: Odpoklic francoskega vrhovnega poveljnika iz Maroka se je sklenil v zadnjem ministrskem svetu, predno je odpotoval Briand v Rim.

Dnevne novice.

+ Omejitve oprostitev od službe z orožjem. C. kr. korespondenčni urad javlja: Listi poročajo: Ministrstvo za deželno brambo je poslalo vsem namestništvom in deželnim vladam odlok, ki izvaja: Dolga doba vojske in zato potrebna pritegnitev vsega za vojsko sposobnega človeškega materiala v službo z orožjem odločno zahteva najširšo omejitev dozdej odrejenih oprostitev od vojaške službe. Ministrstvo za deželno brambo za to odreja, da se morajo takoj dozdej oproščeni občinski načelniki in drugi člani občinskih načelstev, ki so bili oproščeni dozdej, takoj podvreči naknadnemu prebiranju in da se morajo po izvidu pritegniti črnovojniški službi z orožjem. Od črnovojniške službe se smejo oprostiti le tisti občinski predstojniki, ki so vodili dozdej izključno sami občinske posle in ki jih poleg tega ne more zastopati kak drug sposoben vojaščini nepodvržen član občinskega sveta za dobo vojske. Na isti način se mora prebrati tudi pisarniško pomožno osebje političnih okrajnih oblasti.

+ Duhovniške vesti. Apostolski kralj je imenoval ravnatelja somboteljske škofove pisarne in nadzornika katoliških šol dr. Janoša Boda za kanonika. — Č. g. Anton Peršuh, kaplan v Dolu pri Hrastniku, je imenovan za vojnega kurata v rezervi. — Č. g. kaplan Anton Bratkovič je iz Zibike prestavljen na Ponikvo.

— Odlikovanja pri Rdečem križu. Njegova c. i. kr. Visokost presvitli gospod nadvojvoda Franc Salvator je v priznanje posebnih zaslug za vojaško sanitetno oskrbo v vojni odlikoval s častnim znakom z vojno dekoracijo takse prosto sledeče gospode: Predsednika podružnice Rdečega križa v št. Petru Ivana Černc; zdravnika društvene bolnišnice v cesarja Fran Jožefovem asyly v Ljubljani dr. Ivana Höglger; predsednika podružnice v Radečah župnika Frana Hirsche, zdravnika društvene bolnišnice v Toplicah dr. Konstantina Konvalinka; predsednika podružnice v Krškem c. kr. okr. glavarja dr. Friderika Viljema Mathias; predsednika podružnice v Kočevju c. kr. okr. glavarja Otona Merk; voditelja društvene bolnišnice v Zagorju ravnatelja rudokopa Julija Pauer; zdravnika društvene bolnišnice v Ljudskem domu v Ljubljani c. kr. višjega okr. zdravnika dr. Antona Pregel; predsednika podružnice v Novem mestu c. kr. vladnega svetnika Viljema baron Rechbach; predsednika podružnice v Kranju c. kr. okr. glavarja Fr. Schittnig; zdravnika društvene bolnišnice »Elisabetinum« v Ljubljani profesorja in primarija dr. Alfreda Valenta pl. Marchthurn in zdravnika bolniške postaje v št. Petru na Krasu dr. Ivana Zajc.

— Umrla je včeraj, dne 15. t. mes., v Pijavigradi pri Škofljici gospa Frančiška Jamnik, soproga ondotnega župana in gostilničarja v starosti 58 let. Pogreb se vrši v petek, dne 18. t. m., na pokopališču na Igu. Pokoj njeni duši!

— Junaški slovenski letalec. Ogrski Slovenec Štefan Hozjan iz Dolenje Lenjave je postal zavljo svojega junaštva štabni narednik (törzörmešter). Ta mladenič je star šele komaj 22 let. Ima že srebrno, bronasto in zlato svetinjo ter zahvalno pismo od generala Pflanzler-Baltina. Sedaj je iznova odlikovan s poveljnim pismom, ker je »neustrašen letalec«.

Poročil se je g. Franc Košutnik, nadučitelj v Ricmanjih, z gospodično Marico Zobec iz Boršta.

— Umrla je v Kranju vdova dvornega svetnika gospa Viljemina Merk.

— Odškodninski zahtevki v vojnem okolišču. Često se dogaja, da se pri višjih poveljstvih vojnega območja prijavljajo mnogokrat pretirani odškodninski zahtevki za provzročeno škodo. Ta poveljstva imajo vsled svojih operativnih agend toliko posla, da se ne morejo ukvarjati s silno zamudnimi komisijonalnimi obravnavami. Potek teh obravnav je redoma — če je sploh mogoč — brezuspešen in to posebno v krajih, katere je sovražnik začasno zasedel. Da se torej tem poveljstvom ne dela nepotrebnega posla, se je političnim oblastvom naročilo, občinstvo poučiti, da se taki zahtevki za odškodnino po zakonu o vojnih dajatvah naznanjajo pristojnemu županstvu, in sicer samo v onih slučajih, v katerih ni bila škoda poravnana od dotičnega vojaškega oddelka oziroma oblasti. V smislu § 33. zakona o vojnih dajatvah bo potem županstvo škodo cenilo in vse spise odstopilo pristojni politični oblasti v rešitev.

Iz strahu ga je zadela kap. Minuli ponedeljek popoldne sta v Celovcu zadela skupaj avtomobil Rdečega križa in voz cestne železnice. Nesreča se ni zgodila nobena in tudi poškodbe na vozeh so bile malenkostne. Vendar je imela nezgoda tragično posledico. Iz gostilne pri »Zamorcu« je videl dogodek umirovljeni nadučitelj iz Vrbe Rudolf Woschnitza; ustrašil se je tako, da ga je zadela kap ter je bil v nekaj hipih mrtev.

— Kašča je slaba shramba za denar. Nedavno je bilo posestniku Francu Horniku v Selcah ukradenih iz žitnega predala

3600 K, katere je imel skrite v pšenici. 9. t. m. so kot krivca zaprli nekega Petra Kavčič iz Tolmina, ki se je dalj časa klatil po selški občini in imel pri sebi še 672 kron 80 vin.

Razpoožene v Ameriki.

Kolin, 14. febr. (K. u.) »Kölnische Ztg.« javlja iz Washingtona: Odstop vojnega ministra Garrisona je učinkoval kakor bomba. Razgovor ameriških častnikarjev z državnim kanclerjem in tajnikom so povzročili veliko pozornost, ker so se deželi odprle oči in vsi uradni krogi izražajo svoje obžalovanje, da je mogel vladati tak napčen vtis. Amerika Nemčije ni hotela ponižati.

Berlin, 14. febr. (Kor. ur.) Wolffov urad brzojavlja iz New Yorka: Ker slutiti, kako bo ameriška vlada postopala v zadevi oboroženih trgovskih ladij, je Angleški prijazno časopisje silovito začelo napadati nemško spomenico in skuša na vsak način naščuvati ameriško ljudstvo.

Ententini diplomati pravijo, da ne bo dolgo, če Amerika še med vojno predružači pravila glede oboroženih trgovskih ladij in Amerika bo prepovedala tudi izvoz orožja in streliva.

Amerika in Nemčija.

Kolin, 15. febr. (K. u.) »Kölnische Ztg.« poroča 14. iz Berlina: Številne, vedno bolj gotove vesti v ameriškem časopisju se je nekaj časa dalo spoznati, da se sme upravičeno upati na ugodno rešitev. Sedaj se lahko trdi z vso gotovostjo, da je stvaren sporazum na potu in da so v Ameriki spoznali z razumom in prijenljivostjo nemško dobro utemeljeno razmerje.

Wilson kandidira.

New York, 14. febr. (K. u.) Predsednik Wilson je formalno izjavil, da zopet kandidira za predsednika.

Rotterdam, 15. febr. Iz New Yorka poročajo: Vojni minister je odšel na potovanje, da po deželi agitira proti Wilsonu.

Ljubljanske novice.**PREBIVALSTVU!**

S čudovito pripravljenostjo in z divnim navdušenjem se je vse odzvalo klicu, ki smo ga pred nekaterimi tedni izdali na prebivalstvo monarhije, naj bi dalo vojni upravi na razpolaganje kovinske predmete, ki jih ima in jih lahko pogreša. Uspeh patriotskega nabiranja kovin za vojno je daleč nadkrilil celo najsmelejše pričakovanje. Srčna dolžnost nam je, da izrečemo vsemu prebivalstvu za to svojo najiskrenejšo zahvalo v imenu domovine, kateri se ni treba bati zunanega sovražnika, dokler se patriotizem njenega prebivalstva izkazuje v takih delih udanosti in požrtvovalnosti. Zopet je prebivalstvo dalo armadi, cesar potrebuje, da slavno dovrši svojo sveto nalogo. Prebivalstvo pa je hkratu z ogromno udeležbo pri nabiranju kovin tistim junakom naše armade, ki so se vrnili iz vojne nesposobni za delo, izkazalo na ganljiv način zahvalo s tem, da je darovalo bogata sredstva. Prebivalstvo je tako tudi s svoje strani zasnovalo vezi ljubezni z našo armado, milost božja pa naj nam vsem da, da kmalu slavimo njeno dokončno zmago nad sovražniki.

Georgi, G. d. I., m. p., c. kr. minister za deželno brambo.

Krobotin, FZM., m. p., c. in kr. vojni minister.

Ij Gorenjski vlakli odhajajo z glavnega kolodvora od 15. t. m. dalje zjutraj ob 6. uri 56 minut, ob 11. uri 45 minut dopoldne in ob 6. uri 45 minut popoldne, na glavni kolodvor pa prihajajo ob 10. uri 59 minut zjutraj, ob 5. uri 18 minut dopoldne in ob 8. uri 34 minut zvečer.

Ij Dolenjski vlakli odhajajo z glavnega kolodvora ob 8. uri 5 minut zjutraj, ob 12. uri 52 minut dopoldne in ob 7. uri 6 minut zvečer, z Dolenjskega pa prihajajo ob 8. uri 56 minut zjutraj, ob 2. uri 35 minut popoldne in ob 9. uri zvečer.

Ij Umrl je Ignacij Knez, čevljar v Hradeckega vasi št. 36. Pogreb se vrši v četrtek ob 2. uri popoldne.

Ij Aretirani železničarji. V Ljubljani in okolici so te dni aretirali pet železniških uslužbencev, katere sumijo, da so med vožnjo kradli blago.

Ij Umrl so v Ljubljani: Jožef Troha posestnik-hiralec, 42 let. — Gregor Jensenko, tovarniški delavec-hiralec, 43 let. — Ivan Skalja, sin trgovskega sluga, 15 mesecev. — Marija Munik, posestnicahiralka, 71 let. — Ignacij Železnik, čevljar-hiralec, 51 let. — Mihael Skok, železniški delavec-hiralec, 35 let. — Martin Nučič, posestnik, 68 let. — Matija Katern, železniški čuvaj v nok., 93 let. — Simon Mora-

vec, bivši dninar-hiralec, 77 let. — Josip Smrekar, odgonski sprevednik, 54 let. — Jera Šušteršič, delavčeva žena, 70 let. — Katarina Kos, občinska uboga, 73 let. — Bronislava Lovišček, hči železniškega uslužbenca, poltretje leto.

Ij Smrtno ponesrečil je dne 14. t. m. ob 6. uri zjutraj Jožef Jenkovec, 46 let stari ključavničar juž. žel., stanujoč na Sv. Petra nasipu št. 21. Ko je pred kurilnico na juž. kolodvoru opravljaj službo, je zašel med tolkače žel. voza, ki so ga stisnili čez spodnji život. Prepeljali so ga takoj v deželno bolnišnico, kjer pa je drugi dan težkim poškodbam podlegel.

Ij Nagloma je umrl v Ljubljani rezervni poročnik bančni uradnik Karol Tuchfeld, rodem z Dunaja, star 23 let.

Skupen nastop sporazuma.

Rotterdam. Ruski poročevalce »Daily Telegrapha« poroča, da v bodoče ne nastopa nobena velesila sporazuma samostojno. Vsi napadi se morajo izvesti skupno. Osrednji generalni štab se zbere bodoči teden v Parizu. Rimski vojaški krogi so prepričani, da skupen nastop armad sporazuma gotovo doseže uspeh.

Istočasen napad na vseh bojiščih. Poročevalcu »Giornale d' Italia« je rekel Briand, da upa na vztrajnost Italije do konca. Ugoden položaj Nemčije se mora zmagati z napadom isti čas na vseh bojiščih. — V »Timesu« piše polkovnik Repeatington, da more uspeti le na vseh bojiščih istočasno uvedena ofenziva in odločiti. — »Corriere della Sera« izvaja, da je del Briand v Rimu na to, da se pridružio Italijani ofenzivi, ki naj se istočasno prične na raznih bojnih črtah, kar so pa v Rimu odklonili glede na posebne naloge Italije.

Gospodarstvo.

— Poraba primorskih beguncev za poljedelska dela. Z neke strani se je sprožilo, naj bi se begunci s Primorskega porabili za poljedelska dela. Pri tem pridejo v poštev begunci, ki so nastanjeni izven Kranjske v skupnih barakah in ki pripadajo poljedelskemu stanu. Primorski begunci kmečkega stanu, ki žive na Kranjskem, bodo pa itak lahko dobili med nami primerne dela in posla. Političnim oblastem je naročeno, naj doženo, ali bi se nameravana poraba teh beguncev izplačala, oziroma če so posamezni posestniki pripravljani in v stanu prevzeti moške in ženske delavne moči morda tudi z njih otroci v popolno oskrbo, odnosno, če se jim morejo preskrbeti posebna bivališča. Tozadevna pojasnila daje mestni gospodarski urad.

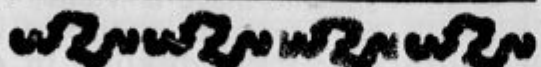
Ij Spomladansko obdelanje polja. 5. armadno poveljstvo je sporazumno z deželno vlado odredilo sledeče: V posameznih okr. glavarstvih — izvzemši Kranj in Radovljico, ki sta v območju sosedne armade — se spomladanska posetev kolikor možno pospeši s sodelovanjem županov, žetvenih komisij in sličnih činiteljev. Vsakemu glavarstvu se dodeli posetveni častnik, ki posreduje pri dodelitvi vojaštva za obdelovanje polja ter obvešča vojaško poveljstvo (odd. Q.) o poteku teh del. Delovanje posetvenega častnika mora biti v vednem stiku z županovi ter žetvenimi komisijami ter mora biti o vseh stvareh vsestransko obveščen in poučen. Dobava vojaških delavskih moči kakor tudi potrebni voz se izvrši brezplačno; za njih prehranitev skrbi armada. Upoštevajoč okoliščine se bodo tudi vojni ujetniki porabili za taka dela. Za Ljubljano in okolico je določenih 400 konj, da se opravijo spomladanska posetvena in druga dela. Če bi se prebivalstvo branilo delati, ga je lahko z orožništvom k temu prisiliti, oziroma naj vas pomaga pri poljskem delu sosednji vasi. Posebno je skrbeti za to, da se pridelki po nepotrebnem ne poškodujejo; vsaka kvar se naznani armadnemu poveljstvu (odd. Q.), ki bo proti krivcu z vso strogostjo nastopilo. Kar manjka še semenskega žita, se ga bo dobilo pri zavodu za promet z žitom ob času vojske ali pa pri poljedelskem ministrstvu. Potrebno množino semenskega žita naj dožene posetveni častnik, ki naj predloži tozadevni izkaz 5. armadnemu poveljstvu (odd. Q.). Ker se bliža pomlad, je treba vse priprave pospešiti, da bo imel trud tudi svoj uspeh. Potrebna pojasnila daje mestni gospodarski urad.

— Zamena jarega žita z ozimnim. Vsled ministrske odredbe morajo vsi kmetovalci, ki imajo lepo jaro pšenico ali rž in bi jo sicer oddali v mlin, oddati isto zavodu za promet z žitom ob času vojne, ki jim bo dal v zameno ozimno pšenico in rž. Potrebna pojasnila dajejo županstva oziroma mestni gospodarski urad v Ljubljani.

— Oddaja volov za obdelanje polja. 5. armadno poveljstvo (odd. Q) namerava oddati prebivalstvu večje število volov za obdelanje polja pod določenimi pogoji: Vole, ki so sedaj v precej slabem stanju, bi

bilo takoj prevzeti in jih zlasti izprva skrbno negovati ter jih zopet s svojimi sredstvi spraviti na noge. Za najnujnejšo potrebo bi se dobili tudi morda vprežni vozovi. Kdor torej rabi vole za obdelanje polja, naj se še tekom tega tedna zglaš pri svojem okrajnem glavarstvu oziroma županstvu. (V Ljubljani v mestnem gospodarskem uradu.)

Boleči udje naj se vtirajo s Fellerjevim fluidom iz rastlinskih esenc z zn. Elza-Fluid, ki jači mišice, lajša bolečine in jih odstranja. To sredstvo se jako priporoča. 12 steklenic poštnino prosto samo 6 kron. pošlje lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elzatrj št. 285 (Hrvatska). Učinek vedno točen! (eu-)

Danes! **Asta Nielsen** Danes!
v **Kino CENTRAL**
v deželnem gledališču.

Ob 7. in pol 9. uri zvečer:
Pod masko.

Slika iz življenja v 3 dejanjih.
V glavni vlogi Asta Nielsen.

Kamilo, vzgojitelj princu
Izborna veseloigra v 2 dejanjih. — Kamilo v glavni vlogi.

Jutri v četrtek:
Vera. Roman nesrečne matere v 4 dejanjih. V glavni vlogi Gudrun Houlberg

Mala rezidenca Ljubka veseloigra V glavni vlogi Hedda Vernon.

Izjava.

Podpisani **Franco Lamovšek**, čevljarški mojster, in njegova soproga **Marija Lamovšek** preklekujeva s tem vse žaljive besede, ki sva jih govorila glede gospoda **Vinko Vojeviča**, h šnega posestnika, in njegove gospe soproge, ter se una zadržujemo, da sta nama odpustila in odstopila od kazenske obtožbe.

Franco in Marija Lamovšek
na Tržaški cesti št. 11.

Poštna pomočnica

popolnoma izvežbana tudi v brzofavu išče službe. Cenjene ponudbe pod »K št. 409« na upravo lista.

Revizija žrebanj

pod jamstvom za vse srečke od njih početka kakor tudi za poznejšo zasnabo. Pristojbina K 1.— pri banki S FISCHER, Dunaj, IX. 286 Währingerstr. 41.

Orehov okrogli les

kupi v vsaki množini po najvišjih cenah
Peter Angelo, Ljubljana.
Le pismene ponudbe se žele, tudi od trgovcev. — Posredovalci se iščejo proti dobremu plačilu. 2436

pred nakupom veliko zalogo izgotovljenih oblek za
moške, ženske in dečke.
2371 **Velika izbir**
površnih jopic
za dame in deklice.

„Pri Škofu“.

Pred Škofijo št. 3, Lingarjeva in Medarska ulica.
Podružnica tvrčke R. MIKLAUČ.

Na prodaj ima **brinje**
za kuho brinjevice
v poljubnih množinah po nizki ceni tvrčka
Ivan Jelačin v Ljubljani.

Iščem za takojšen nastop
2 urarska pomočnika
proti dobri plači.
ANTON VADNJAL, urar v Ajdovščini.

PRESELITEV
razpošiljalnice
šartljeve moke.

Slavnemu občinstvu in vsem svojim cenj. naročnikom vljudno naznanjam, da sem bil glede ugodnejše pošne in železniške zveze primoran preseliti svojo razpošiljalnico šartljeve moke znamka IBASIN, v Ljubljano, Streliška ulica 22. — Vsak cenjeni naročnik, ki je do danes naročil pri meni šartljevo moko znamka IBASIN, je bil gotovo popolnoma zadovoljen. V dokaz je na razpolago več 100 priporočilnih pisem. — Dovoljujem si tem potom prositi sl. občinstvo in prejšnje cenj. naročnike za množično cenj. naročila, katere bom točno in solidno izvršil. Se priporoč spoštovaje

IVAN UREK,
razpošiljalnica „šartljeve moke“.
LJUBLJANA, Streliška ulica 22.

Šartljeva moka

brez vsakih kart!
Samo pri meni se dobi fina šartljeva moka, znamka IBASIN
Samo en zavitek rabite za en šartelj, brez da bi potrebovali kaj sladkorja, kvasa ali drugih reči. — En zavitek stane samo K 1-30.

Po pošti se pošilja samo po povzetju in najmanj 3 zavitke. Če se pošlje denar naprej, se ovoj ne zaračuna. Pojasnila o uporabi se prilože. — Naročite obratno pri razpošiljalnici šartljeve moke znamka „IBASIN“ (419)

IVAN UREK, Ljubljana
Streliška ulica 22
(prej v Borovljah na Koroškem).

Zaloga pohištva in tapetniškega blaga.
Mizarstvo.
Popolna spalna oprava za 2 osebi izgotovljena iz tu ali inozemskega oreha ali hrasta z marmorjem in ogledalom
350 K
Zaloga otroških vozičkov.
Cene konkurenčne.
Blago solidno.
J. Fogačnik
Ljubljana, Marije Terezije cesta 13-18.

Išče se močno dekle
večje postave, stara 20 do 30 let, ki je bila že zaposlena o fiskarni, ki zna pole računati ter iste natančno šteti.
Ponudba na upravnishču „Slovenca“.

VINO
zajamčeno naravno-čisto, rudeče ali belo
se kupi.

10—100 hektu. Ponudbe z navedbo stopinje in najnižje cene franko postaja Trst naj se pošiljajo na C. Schaefer, Via Madonna del Mare 12 Trst. 306

Ženitna ponudba.
Vdovec, z večinoma preskrbljenimi otroci, ugodno situiran, krepak, zdrav mož, želi si dobro gospodino s primerno doto in staro 30 do 40 let. Prijatna ponudba, opremljena s fotografijo, koja se vrne, izvolijo naj se poslati na upravništvu „Slovenca“ pod št. 414 vsaj do 1. marca 1916. Tajnost zajamčena pod častno besedo.

Dve dekli

Javna obč. bolnica usmiljenih sester v Zemunu, v kateri so večinoma sestre Slovenke, potrebuje dve ali tri dekletke in to: poštena, zdrava in pridna kmetka slovenska dekleta. Dekleta, ki bi v to službo hotela vstopiti, naj precej pišejo na to bolnico v Zemun, od koder se jim bode odpisalo, kateri dan naj pridejo v Zagreb, v samostan usm. sester, odkoder gredo s sestrami v Zemun, katere bodo v kratkem v samostanu v Zagrebu imelo duhovne vaje. Potni trošek od Zagreba do Zemuna plača bolnica. 406

500 K
Ria-Balsam.
Vam plačam, ako Vaših kurjih oces, bradavice in trde kože, tekem 3 dni s korenino, brez bolečin ne odpravi. Cena lončku z jamstvenim pištom K 1.—, 3 lončki K 2.50. — KEMENY, Kaschau (Kassa) L., poštni predal 12 82 Ogrsko

Služkinja za Sarajevo.

Boljša meščanska rodbina (6 oseb) v Sarajevu išče pridno, pošteno, zdravo in po božno Slovenko kot služkinjo za vsa domača opravila. Znati mora tudi pripraviti vsa navadna jedila. Potni stroški se povrnejo. Plača po dogovoru. Ponudbe z opisom dosedanje službe in zahtevu plače na upravo Slovenca pod št. 407.

Sveže
Kranj. klobase,
bravnšvaigerce,
prekajen špeh,
kuhana šunka

se dobi vedno
pri
Unovčevalnici za živino

Dunajska cesta 29.

Kupi se 10 do 20 hl belega dobrega

VINA

Za vzorce in ceno se prosí. Naslov v upravnistvu
tega lista pod št. 377.

Vsem znancem, sorodnikom, prijateljem, sobratom in
faranom pokojnikovim javljam v svojem in svojih imenu
prežalostno vest, da je umrl 11. februarja ob 6. uri zv.
v Podmelški vojaški bolnišnici prečastiti gospod

Josip Fabijan

župnik pri Sv. Luciji na Mosiu.

Pokojnika je zadel v njegovem stanovanju italijanski granatni
izstrelek, potem ko je Gospodov junak vstrajal v svoji fari zvest svoji
duhovniški nalogi v neprestani smrtni nevarnosti skozi devet mesecev.
V blagem pokojniku je izgubila goriška nadškofija in katoliška cerkev
enega najvnetejših duhovnikov, slovenska domovina visokonaobraže-
nega in prezasluznega moža, njegovi farani najljubljenejšega dušnega
pastirja, jaz in moji prijatelja in dobrotnika, kateremu se imamo za-
hvaliti za vse, kar smo in imamo.

Kranj, 14. februarja 1916.

Dr. Ivan Pregelj, c. kr. gimn. profesor.
Franica, soproga. Mirko, Nataša, Marij, otroci.

A. & E. SKABERNÉ

Ljubljana, Mestni trg

Specijalna trgovina
pletenin, trikotaž in perila.

Priporoča svojo zalogo, kakor:

Sportno in vojaško perilo in sicer: nogavice, gamaše, dokolenice,
snežne kučme, rokavice, žilogrejce, sviterje, pletene srajce in
spodnje hlače iz volne, velblodje dlake in bombaža.

Perilo za dame in gospode iz šifona, cefirja, barhenta in flanel.
Perilo za dečke, deklice in dojenčke.

Gumijevi plašči, nahrbtniki itd.

Na debelo in drobno.

1926

Kranjska deželna podružnica v Ljubljani

n. a. dež. življ. in rentne, nezg. in jamstvene zavarovalnice

sprejema zavarovanja na doživetje in smrt, otroških dot, rentna in ljudska, nezgodna in jamstvena zavarovanja.

Javen zavod. Absolutna varnost. Nizke premije.

Udeležba na dividendah pri življenjskem zavarovanju **že po prvem letu**: Stanje zavarovanj koncem
leta 1914. K 173.490.838—
Stanje garancijskih fondov koncem leta 1914. K 48.732.022-76
V letu 1914. se je izplačalo zavarovancem na dividendah iz čistega dobička . . . K 432.252-66

Kdor namerava skleniti življenjsko zavarovanje, veljavno za **vojno zavarovanje**,
naj se v lastno korist obrne do gori imenovane podružnice. — Prospekti zastoj in
pošiljane prosijo. 1439

Sposobni zastopniki se sprejmejo pod najugodnejšimi pogoji.

Marije Terezije cesta št. 12.

Globoko žalujoči naznanjajo prežalostno vest, da je njih preblegi soprog in
oče, oziroma svak in stric, gospod

Anton Peterlin ml.

trgovec, posestnik in gostilničar

danes po kratki in mučni bolezni vdano v Gospodu zaspal.
Pogreb nepozabnega pokojnika bo v četrtek 17. februarja t. l. ob pol 11. uri
poldne iz hiše žalosti Dolšak šte. 2, na pokopališče na Robu.
Sv. maše z aduščice se bodo brale v župni cerkvi na Robu.
Rob, dne 16. februarja 1916.

Marija Peterlin, soproga. — Ludovik Peterlin, sin. — Karolina, Mici,
Ančka, Justina, hčere.

Marija Tičar

Ljubljana

Sv. Petra cesta 26

Selenburgova ulica 1
nasproti kazine

Prva specijalna trgovina
umetniških, vojnih
pokrajinskih in drugih
razglednic.

Priznana največja izbira na
drobno in debelo.

Krasni albumi za umetniške razglednice pravkar došli.

375

Zahvala.

Ginjena radi tolikega sočutja dolgotajne bolezni, radi tolažilnih besed zadnje
dni velikega trpljenja in radi tako številnega spremstva na zadnji poti mojega
nepozabnega soproga.

Ivana Josipa Fabčiča

izrekam vsem prizadetim p. nr. Goričankam in Goričanom ter zastopstvu tukaj-
šnjih tiskarjev svojo najiskrenejšo zahvalo.

Ljubljana, 16. februarja 1916.

Rozi Fabčič.

Zahvala.

Za vse izraženo srčno sočutje in časteče spremstvo k zadnjemu
počitku naše preljube soproge in dobre mamice gospe

JOSIPINE BIZJAK

izrekamo tem potom vsem ljubim in dragim sorodnikom, prijateljem
in znancem, osobito pa ljubeznjivim darovalcem lepih vencev svojo
najiskrenejšo zahvalo.

V Ljubljani, 16. svečana 1916.

Žalujoči Filip Bizjak z otroci.

410

ZAHVALA.

Za vse dokaze iskrenega sočutja, ki so nam došli povodom smrti na-
šega iskrenoljubljenelega, dobrega soproga, oziroma očeta, brata, strica, nečaka
in svaka gospoda

IGNACIJ KESSLERJA

trgovca v Ljubljani

izrekamo tem potom našo najsrčnejšo zahvalo. Posebna zahvala pa bodi sl.
trgovskemu društvu „Merkur“ za korporativno udeležbo pri pogrebu, p. t.
magistratnemu uradnistvu z blagorodnim gospodom ravnateljem dr. Miljutin
Zarnikom na čelu, gg. trgovcem iz Ljubljane, častitim ljubljanskim damam
za mnogostevilno spremstvo pri pogrebu, darovateljem krasnega cvetja in
sploh vsem, ki so počastili nepozabnega pokojnika na njegovi zadnji poti.

V Ljubljani, dne 16. februarja 1916.

Žalujoči ostali.

413

Potrli globoke žalosti naznanjajo podpisani vsem sorodnikom, prijateljem in
znancem tužno vest, da je njih ljubljena mati, tašča in stara mati, gospa

Viljemina Merk

dvornega svetnika vdova

v torek dne 15. februarja 1916 ob 9. uri dopoldne, previdena s sv. zakramenti za
umirajoče v 77. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspala.

Zemski ostanki drage nam pokojnice se bodo dne 17. febru rja 1916 v
Kranju blagoslovili, nato prepeljali v Ljubljano, v mrtvašnici pri sv. Krištofu dne
17. t. m. ob 3. uri popoldne iznova blagoslovili in nato istotam položili v rod-
binski grobnici k večnemu počitku.

Kranj, dne 15. februarja 1916.

Emil Merk,
c. in kr. major v p. pešp. šte. 9.

Oton Merk,
c. kr. okrajni nadkomisar.

Viljemina Mendlik,
Berta dr. Gregoričeva,
otroč.

Ana Merk roj. Omersa,
Josipina Merk, roj. Lackner,
snabl.

Viktor Mendlik,

Dr. Viktor Gregorič,
okrožni zdravnik,
zeta.

Vsi vnuki in vnukinje.

Mestni pogrebni zavod v Ljubljani.

415